

befinder os i. Det er naturligvis rigtigt, at vi fra vor Side har hævdet, at der maatte sættes betydelige Arbejder i Gang, men jeg vil opfordre de ærede Medlemmer til at læse Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar — det er Anskuelsesundervisning, saa det forslaaer noget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at med Hensyn til Jernbaneanlæg er der bevilget over 40 Mill. Kr., dels til bestaaende Jernbaner, dels til Nyanlæg. Der maa dog ogsaa være en Grænse her, hvad jeg ogsaa antager disse ærede Medlemmer vil kunne forstaa. Man kan udtale sig for, at man ønsker saa mange offentlige Arbejder sat i Gang som muligt, men der maa være en Grænse, og vi har altsaa ment, naar vi saa paa Tallene paa Tillægsbevillingsloven og paa Finanslovforslaget, hvor der er opført noget over 30 Mill. Kr. til samme Formaal, at vi dermed antagelig var naaet saa langt, at vi vanskeligt kunde gaa videre. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kunde ikke indse, at vor Stilling var et Led i en almindelig Sparebestræbelse — jeg husker ikke, hvilket Udtryk det var, han brugte. Jo, det er netop det, det er. Vi har søgt paa alle mulige Maader, saa vidt det har været os muligt, at vise Økonomi, at ned-sætte Bevillinger. I mange Henseender er det maaske ikke kommet saa vidt, som vi i og for sig kunde ønske, men jeg tror dog, at der i den Henseende er naaet en hel Del, naturligvis med Bistand fra Ministrenes Side, som selvfølgelig i mange Tilfælde har taget Initiativet dertil. Det er min private Mening, at nogle og tredive eller fyrretyve Millioner Kroner, som vi hvert Aar skal afsætte til nye Jernbaneanlæg eller til bestaaende Jernbaneanlæg, er et for højt Beløb. Jeg tror ikke, vi magter at gøre det i Fremtiden. Derfor tror jeg, det var rigtigt, om man kom ned til 15—20 Mill. Kr. og sagde til Statsbanerne, at nu maatte de klare sig med det, og det maatte saa tage noget længere Tid i Fremtiden med de nye Anlæg, vi skal have.

De Tal, som nu blev nævnt af den højtærede Trafikminister, glædede mig. De viser, at hvis intet uforudset indtræffer, vil vi faa et Overskud paa Postvæsenet og et ret betydeligt Overskud paa Telegrafvæsenet, og vi vil opnaa omtrent Balance paa Statsbanernes Budget i det kommende Aar. Jeg takker den højtærede Minister for disse Oplysninger.

L. Rasmussen: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra de

Medlemmer, der har udtalt sig med Hensyn til de lokale Interesser, der knytter sig til Udvidelsen af Vejle Statsbanestation og Anlægget af en Jernbane fra Aarhus til Randers. Men naar det socialdemokratiske Mindretal har undladt at gaa med til de Ændringer, Flertallet har foreslaaet at indføre, er det ikke udelukkende, ja, jeg kan ikke en Gang sige i væsentlig Grad af Hensyn til de lokale Forhold, der knytter sig dertil, men det er, fordi vi gerne vil have Arbejder sat i Gang. Nu siger Venstres ærede Ordfører (Brorsen), at vi skal læse paa Tillægsbevillingsloven, den er Anskuelsesundervisning i stor Udstrækning. Ja, men Tillægsbevillingsloven indeholder en Fortegnelse over, hvad der er udrettet i det forløbne Aar, men her er Tale om, hvad der skal ske i det kommende.

Den højtærede Minister siger, at saa snart Arbejdsløsheden bliver permanent og ikke længere er af forbigaaende Art, kan Staten intet udrette. Det vil altsaa sige, at naar vi staar med omtrent 100 000 arbejdsløse, og hvis det bliver ved i den kommende Sommer, saa giver Regeringen blankt op og sætter ikke Arbejder i Gang, men derimod, naar Arbejdsløsheden er af forbigaaende Art, sætter den Arbejder i Gang. Dette forekommer mig at være en Falliterklæring i allerhøjeste Grad. Ja, den højtærede Trafikminister ryster paa Hovedet, men disse Mennesker skal jo dog leve, enten det saa lykkes at skaffe dem Arbejde eller ej. De skal dog underholdes, og det er ikke noget, som er Staten uvedkommende. Fordi Staten har vanskelige økonomiske Forhold, standser den nu Udførelsen af offentlige Arbejder, som den i Løbet af det sidste Aar, saaledes som den ærede Ordfører pegede paa, har sat i Gang i Haab om, at Arbejdsløsheden skulde være forbigaaende; men saa snart Arbejdsløsheden bliver vedvarende, holder dette Arbejde op. Hvis det er Regeringspartiernes Opgave, saa kunde der ikke præsteres nogen større Falliterklæring fra den højtærede Ministers Side end den, han her er mødt frem med.

Rode: Diskussionen har jo nu udelukkende drejet sig om to Ændringsforslag, der vedrører Forslag, der oprindeligt er stillet af Ministeren for offentlige Arbejder, men som denne har opgivet. Under Debatten har forskellige Medlemmer udtrykt Forbavelse over den Ændring i Regeringens Holdning, som denne Opgivelse af Ændringsforslagene er Udtryk for, og dette er meget